

ת"פ 64144/01/15 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד צאלח שאפעי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 64144-01-15 מדינת ישראל נ' שאפעי(עציר)

בפני כבוד השופט אביב שרון
בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אבישי רובינשטיין

נגד

צאלח שאפעי
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד אחמד יונס ועו"ד מונס יונס

גזר דין

1. בתום פרשת התביעה, לאחר שנשמעו ארבעה עדי תביעה, הודה הנאשם בעובדות כתב-אישום מתוקן בשנית (ראה תיקון בהסכמת הצדדים מיום 17.9.15, עמ' 18), המייחס לו עבירות של **גניבת רכב בצוותא**, בניגוד לסעיפים 413ב' + 29א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **התפרצות למקום מגורים לבצע עבירה בצוותא**, בניגוד לסעיפים 406ב) + 29א) לחוק העונשין; ו**כניסה לישראל שלא כחוק**, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

2. על-פי העובדות, ביום 9.7.14 בין השעות 01:30-05:00 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם בצוותא חדא עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה לבית המתלונן ברחוב השקמה 8 אבן יהודה, באופן שהשניים פעלו יחד אך חלוקת התפקידים ביניהם אינה ידועה למאשימה. בנסיבות אלה, נגנבו מהבית מחשב נייד, מכשיר טלפון סלולרי, ₪ 800 ו-2 מפתחות לשני כלי-רכב - שניהם מסוג לקסוס. לאחר שנגנבו שני כלי הרכב כאמור, קיבל הנאשם לידיו אחד מכלי הרכב הגנובים, "בתחום שטח המחסום" (ראה עמ' 18, ש' 24). בנסיבות האמורות, שהה הנאשם בישראל וזאת כשאין בידו אישורי כניסה או שהייה כדין.

3. ב"כ המאשימה הפנה לחומרה היתרה שבמעשה הפריצה לבית מגוריו של המתלונן ולגזילת רכוש, מעשה

שעלול היה לגרום להיתקלות קטלנית עם המחזיקים בנכס. עוד הפנה לעובדה כי הרכב הגנוב נלקח לשטחי האזור, באופן השולל אפשרות החזרתו לבעליו. יחד עם זאת, וכפי שעלה מן הראיות שנשמעו, הרכב הגנוב נתפס על ידי המשטרה בשטחי האזור, כשהוא במצב של "תחילת פירוק", והושב לבעליו (ראה ת/9). התובע הדגיש את הסיכון שנגרם לרשויות אכיפת החוק שנאלצו להיכנס לשטחי האזור על מנת לחלץ משם את הרכב הגנוב. עוד הודגשה פגיעתה הרעה של עבריינות הרכוש בחברה, ובמיוחד עבירות הקשורות בגניבת כלי רכב. הדברים נאמרים ביתר שאת כאשר מדובר בעבירות רכוש המבוצעות על ידי שוהים בלתי חוקיים, הנכנסים בשערי המדינה כדי לבצע עבירות פליליות.

בהפנותו לפסיקה, עתר ב"כ המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם שבין 18 ל-24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים.

התובע הפנה לגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (תע/1) ממנו עולה כי הנאשם כבן 25 שנים וצבר לחובתו 5 הרשעות קודמות שעניינן כניסה לישראל שלא כחוק לצד ביצוע עבירות רכוש הקשורות בכלי רכב. עוד הפנה לקיומו של מאסר על תנאי חב-הפעלה בן 6 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם מתיק קודם (תע/2).

בנסיבות אלה, עתר התובע לגזור על הנאשם עונש מאסר ברף העליון של המתחם לו עתרה המאשימה, להפעיל את המאסר על תנאי במצטבר, ולהשית עליו קנס כספי ופיצוי למתלונן.

4. ב"כ הנאשם טען שהאפקט ההרתעתי מגזרי הדין הקודמים שניתנו בעניינו של הנאשם הושג - "הוא מקבל את הרכב הגנוב אחרי המחסום, הוא מודה שהוא שותף לעבירה אבל לפחות יש הרתעה. היום הוא לא מעז לעבור את המחסום ולבצע עבירות" (עמ' 21, ש' 1). הנאשם לא נכנס בעצמו לדירת המגורים, לא התפרץ אליה פיזית, ולא גנב את הרכב בידיו, אלא קיבל את הרכב לאחר שנגנב. דהיינו, אחריותו של הנאשם לביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן בשנית היא אחריות משפטית מכוח הביצוע בצוותא. בנסיבות אלה, עתר הסניגור לקביעת מתחם עונש הולם שבין 8 ל-18 חודשי מאסר, מתחם הראוי לנאשמים אשר אחריותם לביצוע העבירות היא מכוח "ביצוע בצוותא". עוד ציין הסניגור כי הנאשם הודה בביצוע העבירות, נטל אחריות ושמיעת פרשת התביעה הביאה לתיקון כתב האישום על פי גירסתו. הסניגור הפנה לעובדה כי מלבד טביעות אצבעותיו של הנאשם על גבי הרכב הגנוב נמצאו טביעות אצבע של מעורבים נוספים אשר לא הועמדו לדין בגין חלקם בפרשה.

לסיכום, ביקש ב"כ הנאשם לגזור עליו עונש מאסר ברף הנמוך של המתחם ולהפעיל את המאסר על תנאי בחופף.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על העבירות שביצע והבטיח כי להבא ייכנס לישראל רק עם אישור כניסה. עוד הבטיח כי לא יסתבך בעתיד בביצוע עבירות.

6. הערכים המוגנים בעבירות אותן ביצע הנאשם ברורים ומוכרים. לגבי עבירת הכניסה לישראל שלא כדין, הרי שמדובר בשמירת גבולותיה וריבונותה של המדינה, פיקוח נאות ומסודר על הנכנסים ובאים בשעריה, מניעת סיכון בטחוני ובטיחותי מאזרחי המדינה ומניעת סיכון לרכושם של אזרחי המדינה מפני אלה המבקשים לגנוב ולהבריחו אל מחוץ לתחומי המדינה.

באשר לעבירות ההתפרצות וגניבת הרכב, הרי שמדובר בערכים מוגנים של שמירה על רכושם וקניינם של אזרחי

המדינה ומניעת פגיעה בהם, מניעת נזקים שהינם תוצרי לוואי של ביצוע העבירות, כגון עליית מחירי פוליסות הביטוח והפרמיות שהציבור נדרש לשלם. ערך מוגן נוסף הוא שמירה על שלומם ובטחונם של אזרחים הנקלעים בעל כורחם לעימות פיזי עם הפורץ שנכנס לביתם. לא אחת עימותים פיזיים אלה מביאים לפגיעה פיזית במתלוננים, וזאת בנוסף לטראומה הנפשית שהם חווים.

7. בבואנו לקבוע את מתחם העונש ההולם בתיק זה, יש להביא מספר נסיבות לחומרא הקשורות בביצוע העבירות:

- א. הנאשם נכנס לשטח מדינת ישראל (אף אם שהה "בתחום שטח המחסום" בלבד) על מנת לבצע עבירות רכוש. בידוע הוא, כי כניסה שלא כדין לשטחי מדינת ישראל על מנת לבצע עבירות פליליות (להבדיל מכניסה לצרכי עבודה ופרנסה) מהווה נסיבה משמעותית לחומרא.
- ב. הנאשם פעל בצוותא חדא עם אחר על מנת להגשים את התכנית העבריינית (התפרצות למקום מגורים וגניבת רכב ורכוש), תוך שהתקיימה ביניהם "חלוקת תפקידים" (סעיף 1 לכתב האישום המתוקן בשנית).
- ג. מבית המתלונן נגנב רכוש יקר ובעל ערך, הכולל מחשב נייד, טלפון סלולרי וכסף מזומן. בנוסף, נגנבו שני כלי רכב, באמצעות המפתחות שנלקחו מן הבית.
- ד. ההתפרצות התבצעה באישון לילה (בין השעות 01:30-05:00) ובכך התקיים פוטנציאל סיכון לשלומם ובטחונם של המתלונן אשר עלול היה לפגוש בפורץ.
- ה. הרכב הגנוב אותו קיבל הנאשם לידי הועבר לשטחי האזור, שם החל מאן דהוא לפרקו (ראה התמונות **ת/9**), כשברור שתכלית גניבת הרכב היתה להפיק רווח כלכלי מחלקיו.
- ו. משטרת ישראל ואנשי חברת איתוראן נאלצו להיכנס לשטחי האזור על מנת "לחלץ" משם את הרכב הגנוב ולהחזירו ארצה, זאת לאחר תיאום בטחוני.

8. מנגד, יש להביא בחשבון, לקולא, כי חרף העובדה שמדובר בתכנית עבריינית בה נטל הנאשם חלק, אשר כללה חלוקת תפקידים בינו לבין האחר, הרי שחלקו של הנאשם - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן בשנית - היה קטן משמעותית מזה של האחר. האחר הוא זה שהתפרץ פיזית אל תוך בית המגורים; הוא זה שנטל פיזית את הרכוש הגנוב (לא נטען שהנאשם קיבל לידי רכוש נוסף מלבד רכב אחד); והוא זה שנטל את הרכב, הסיעו אל עבר המחסום ומסר אותו לידי הנאשם. רוצה לומר, כי חרף העובדה שמבחינה משפטית ביצע הנאשם את עבירת ההתפרצות וגניבת הרכב, והוא הודה בכך, הרי שאחריותו היא מכוח הביצוע בצוותא, ויש ליתן את המשקל הראוי להבחנה שבין הנאשם לבין האחר, שחלקו בביצוע העבירות גדול יותר.

בטיעוני ההגנה נרמז כי מעשיו של הנאשם בתיק זה קרובים יותר לנסיבות ביצוע עבירה של **קבלת רכב גנוב** ופחות לביצוע בצוותא של עבירות התפרצות וגניבת רכב. על כך יש להשיב בשניים - ראשית, עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בהן הודה הנאשם, מלמדות באופן ברור על ביצוע בצוותא של עבירות התפרצות וגניבת רכב, תוך חלוקת תפקידים בין הנאשם לבין האחר, דהיינו על פי תכנית עבריינית. שנית, אף אם מדובר בנסיבות הקרובות יותר לביצוע

עבירה של קבלת רכב גנוב - וכאמור, אינני קובע כך - הרי שמבחינת חוקית, לגבי שתי העבירות נקבע עונש מקסימלי זהה אשר עומד על שבע שנות מאסר, ובתי המשפט נוהגים לייחס לשתי העבירות אותה דרגת חומרה (ראה בעניין זה ת"פ (ק"ג) 56279-02-13 **מדינת ישראל נ' אל חריזי** (15.9.13); ת"פ (כ"ס) 12942-12-12 **מדינת ישראל נ' שגדרי** (27.2.13)).

עוד יש להביא בחשבון, כי אמנם הנאשם נכנס לשטח מדינת ישראל שלא כדין, אך כניסתו היתה מוגבלת לשטח המחסום בלבד ולא לתוככי המדינה, וגם בכך יש כדי להצביע על חלקו המצומצם בביצוע העבירות והתכנית העבריינית. נקודה נוספת שראוי להביאה בחשבון היא העובדה כי הרכב הושב לבעליו מבלי שמאן שהוא השלים את מלאכת פירוקו.

9. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר לצד רכיבי ענישה נלווים. בקובעי את מתחם העונש ההולם, הבאתי בחשבון מדיניות הפסיקה, כמפורט להלן:

א. בעפ"ג (מחוזי מרכז) 34513-05-12 **טקאטקה נ' מדינת ישראל** (10.7.12), נדון עניינו של מערער אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של שהייה בלתי חוקית, גניבת רכב, נהיגה ללא רשיון וללא פוליסה והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט קמא הטיל עליו 24 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על 18 חודשי מאסר, בין היתר, בשל הודאתו של המערער, נסיבותיו האישיות, היותו נעדר עבר פלילי וגילו הצעיר.

ב. בעפ"ג (מחוזי ים) 3614-01-13 **אבו אלואליה ואח' נ' מדינת ישראל** (29.5.13), הועמד מתחם העונש ההולם בגין עבירה בודדת של גניבת רכב בין 10 ל-30 חודשי מאסר - על הנאשם היוזם, בעל העבר הפלילי, על אף שהודה, נגזרו 24 חודשי מאסר; על הנאשם שחלקו היה מצומצם יותר, ללא עבר פלילי, נגזרו 12 חודשי מאסר.

ג. בת"פ (מחוזי מרכז) 55080-09-12 **מדינת ישראל נ' עבד אלכרים** (7.5.13), נקבע מתחם עונש הולם בין 25 ל-35 חודשי מאסר בגין עבירות של קשירת קשר לפשע, שהייה בלתי חוקית בישראל, גניבת רכב, החזקת כלי פריצה, נהיגה ללא רשיון וללא פוליסת ביטוח. על הנאשם שהורשע על פי הודאתו נגזרו 25 חודשי מאסר והופעל מאסר על תנאי בן 3 חודשים במצטבר. בית המשפט העליון הקל בעונשו של המערער והעמידו על 22 חודשי מאסר (ע"פ 4409/13 **עבד אלכרים נ' מדינת ישראל** (18.11.13)).

ד. בת"פ (מחוזי ת"א) 5078-04-13 **מדינת ישראל נ' לואי שטארה ואח'** (4.11.13), נקבע מתחם עונש הולם בין 15 ל-30 חודשי מאסר בגין גניבת רכב. על נאשם שניהל הוכחות, בעל עבר פלילי, נגזרו 24 חודשי מאסר, בגין גניבת רכב בודד.

ה. בע"פ 2333/13 **סאלם נ' מדינת ישראל** (3.8.14) אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שנע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, בנוגע לחבורה שפעלה לגניבת כלי רכב מחברות השכרה, תוך התקנת מכשירי איתור ברכב, שכפול המפתח וביצוע הגניבה במועד מאוחר יותר.

10. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - אף אם הודאתו של הנאשם באה לאחר שמיעת פרשת

התביעה, הרי שיש לזקוף הודאתו לזכותו. זאת, גם בשים לב לעובדה שכתב האישום תוקן באופן משמעותי לקולא, על פי גירסת הנאשם, דהיינו, תוך ציון העובדה כי הנאשם שהה בשטח המחסום וקיבל לידיו את הרכב הגנוב, לאחר מעשה ההתפרצות והגניבה אשר בוצעו, פיזית, על ידי האחר, תוך שהנאשם אחראי למעשים משפטיים ומכוח דיני השותפות. אין חולק, כי נאשם שמודה ונוטל אחריות זכאי להקלה מסויימת בדינו.

11. ואולם, אל מול הודאתו של הנאשם באשמה, הודאה שהביאה לחסכון מסויים בזמן שיפוטי, ניצב עברו הפלילי, אשר בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם (25 שנים) בהחלט מהווה עבר מכביד. מתברר כי הנאשם שב ומבצע עבירות רכוש, השלובות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, וזאת למן היותו נער. לחובתו 5 הרשעות קודמות -

- בשנת 2007 נגזרו עליו 10 ימי מאסר בגין שהייה בלתי חוקית וקבלת רכב גנוב;

- בשנת 2009 נגזרו עליו 15 חודשי מאסר (תוך הפעלת שני מאסרים מותנים) בגין שהייה בלתי חוקית, קבלת רכב גנוב והפרעה לשוט; והיזק לרכוש;

- בשנת 2011 נגזרו עליו 18 חודשי מאסר (תוך הפעלת שני מאסרים מותנים) בגין שהייה בלתי חוקית, נסיון גניבת רכב והיזק לרכוש;

- ביום 13.1.13, במסגרת ת"פ (שלום ת"א) 47809-06-12, נגזרו עליו 18 חודשי מאסר (תוך הפעלת מאסר על תנאי) בגין שהייה בלתי חוקית, קבלת רכב גנוב והפרעה לשוט. במסגרת תיק זה הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 6 חודשים, שהינו חב-הפעלה בתיקו;

- ביום 28.4.15 - ובעודו עצור עד תום ההליכים בגין תיקו - נגזרו על הנאשם 4 חודשי מאסר (תוך הפעלת 3 חודשי מאסר על תנאי) בגין עבירות שהייה בלתי חוקית וזיוף, **4 חודשי מאסר אותם ריצה החל מיום 12.1.15, כאמור, במקביל למעצרו בגין תיק זה. על כן, ובשים לב לעובדה כי עונש המאסר שהוטל על הנאשם כלל הפעלה של 3 חודשי מאסר על תנאי, ונוכח העובדה כי עונש המאסר רוצה על ידו במקביל למעצרו בתיק זה - הרי שאין לנכות מתקופת המאסר שתוטל בתיק זה את תקופת המאסר אותה ריצה בגין התיק האחר.**

12. עיינו הרואות כי הנאשם שב ומבצע עבירות רכוש הקשורות ברכב, זאת במשולב עם עבירה של שהייה שלא כדין בישראל. מאסרים בפועל שהוטלו עליו, לרבות מאסרים על תנאי, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות אלה. גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם וגזרי הדין שהוגשו לעיוני (תע/2) מצביעים על "דלת מסתובבת", דהיינו, הנאשם משתחרר ממאסר וכעבור זמן קצר שב ומבצע עבירות וחוזר חלילה. בנסיבות אלה, אין לקבל את דברי הסניגור הנכבד לפיהם "האפקט ההרתעתי השיג את המטרה" (עמ' 21, ש' 1).

13. נוכח האמור לעיל, ייקבע עונשו של הנאשם מעל אמצע המתחם אותו קבעתי לעיל.

14. אני גוזר איפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל את עונש המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים התלוי ועומד כנגד הנאשם מת"פ (שלום ת"א) 47809-06-12 (גזר דין מיום 13.1.13), בחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בס"ק א'.

סה"כ ירצה הנאשם 24 חודשי מאסר, החל מיום 12.5.15.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע.

ד. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא, והתנאי הוא שלא יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

ה. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרור מהכלא, והתנאי הוא שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

15. נוכח תקופת המאסר הארוכה, יחסית, שהוטלה על הנאשם אני נמנע מהשתת קנס כספי. כמו כן, נוכח העובדה כי הרכב הגנוב הושב לבעליו, אמנע גם מחיוב הנאשם בתשלום פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט תשרי תשע"ו, 12 אוקטובר 2015, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם וסניגורו, אשר תירגם לנאשם לשפה הערבית את החלק האופרטיבי בגזר הדין.